

Skončil 15th Alpe-Adria Cardiology Meeting. Co dál?

O 15th Alpe-Adria Cardiology Meeting (AACM) jsem toho napsal v poslední době mnoho, souviselo to především s velmi obtížnou organizací tohoto setkání.

Vše začalo velmi nadějně. Poslední, 14th AACM se uskutečnil současně s výročním kongresem Chorvatské kardiologické společnosti v Dubrovniku v roce 2006. Počasí bylo vlídné, okolí nádherné a moře povzbuzující. Počet účastníků se nedal přesně spočítat, protože byl promíchán s účastníky sjezdu, avšak na jednotlivých přednáškách bylo vždycky plno nebo téměř plno. Vynikající společenský program umožňoval setkání se starými přáteli i možnost navázat kontakty nové; opravdu, 14th AACM neměl chybu.

Spilberk

Na poslední schůzi International Board (IB) v Dubrovniku jsme byli požádáni, abychom uspořádali příští, již 15. setkání mladých kardiologů v České republice, nejlépe v Praze. Zúčastnil jsem se této schůzky a slíbil, že jejich požadavek budu tlumočit výboru České kardiologické společnosti. Vyjádřil jsem i své přesvědčení, že výbor ČKS bude toto přání akceptovat, velmi opatrně jsem se však vyjadřoval k Praze, nebyl jsem si jist, zda by hlavní město bylo přijatelné.

Na schůzi výboru ČKS v květnu 2006 jsem podal zprávu o požadavcích IB. Po rozsáhlé diskusi byl navržen, aby se 15th AACM uskutečnil v roce 2007 v České republice v Brně, nejlépe v těsném časovém sousedství s výročním sjezdem ČKS. Praha byla shledána jako příliš drahá a organizačně obtížnější.

Návrh se mi velmi líbil, měl jsem v živé paměti úspěšný průběh společného dubrovnického setkání mladých kardiologů a národního kongresu Chorvatské kardiologické společnosti a dobře jsem si připomněl i 7. AACM, který jsme organizovali v roce 1999 v Brně; proběhl tehdy velmi dobře.

Když potom prof. Jindřich Špinar navrhl výboru ČKS, abych se stal předsedou organizačního výboru, nic jsem nenamítal a funkci přijal. Poprosil jsem jen, aby se sekretářkou stala Liduška Klímová a když souhlasila, byl jsem přesvědčen, že úspěchu nestojí nic v cestě.

Konečný termín pro akceptování přihlášek byl stanoven na 10. února 2007 a místem konání Brněnská přehrada, hotel Santon; společenský program byl narýsován: v třídním sympoziu byl čas na slavnostní večeři, plavbu lodí i návštěvu divadla. Prostě zamýšleli jsme obdobu Dubrovniku, jen v trochu menším brněnském rozsahu.

Komplikace se objevily záhy. Ty méně významné se týkaly místa konání. Hotel na Brněnské přehradě závčas zamluvený, byl chybou majitele již dříve obsazen. Ty závažnější problémy se týkaly malého zájmu mladých kardiologů o setkání v České republice. Začátkem února 2007 bylo přihlášeno 7 aktivních účastníků.

Další události jsou již chronicky známé: výbor České kardiologické společnosti odpustil registrační poplatky všem aktivním účastníkům, prodloužil termín na podání přihlášek,

zkrátil třídní konferenci na půldenní sympozium, které proběhlo před začátkem 15. výročního sjezdu České kardiologické společnosti na brněnském výstavišti.

Kdybych měl hodnotit 15th Alpe-Adria Cardiology Meeting, musel bych napsat stručně: uskutečnil se.

Příští setkání bude organizovat Slovinská kardiologická společnost v přímořském letovisku Portorož ve dnech 5.–7. června 2008. Myslím si, že tato akce odpoví na mnoho otázek: bylo Brno málo atraktivním místem?, stojí za to mladým kardiologům zúčastnit se za cenu námahy anglické prezentace výsledků?, je Alpe-Adria Cardiology Meeting organizací zastaralou, která již splnila svůj úkol? Tyto otázky budou bezpochyby zodpovězeny a nemá smyslu se nad nimi zamýšlet, natož trápit.

Nejzávažnějším problémem, který zůstává po právě skončeném 15. AACM je otázka: co dál?

Má ještě smysl podporovat mladé kardiology v této organizaci? Platí ještě názor Gyully Pappa z Maďarské kardiologické společnosti, který nás přesvědčoval ke vstupu do AACM argumenty, že na evropském fóru má mladý kardiolog malou šanci, kdežto v této společnosti bude jeho přednáška téměř jistě přijata? Pan profesor tvrdil, že mladý lékař tak získá první zkušenosti se snadnější prezentací v angličtině mezi svými vrstevníky, bude připraven k diskusi v cizím jazyce a naváže první kontakty. Tak nás přesvědčoval před deseti lety a my jeho názor akceptovali. Platí to však ještě letos? Nepohnul se svět jinam? Není už nesmysl upravovat tímto způsobem cestičku všem mladým kardiologům? Není lépe zaměřit se na ty z nich, kteří mají šanci uspět na evropském fóru a jejichž přednášky budou akceptovány v přísném výběru? Bude jich samozřejmě podstatně méně, ale poskytují záruku, že podpora České kardiologické společnosti nepřijde vněvč.

Výbor ČKS bude jistě zvažovat obě možnosti.

Jsem pamětník a patřím ke generaci, která byla nadšena, když mohla navštívit DDR (Deutsche Demokratische Republik), pak ještě Maďarskou lidovou republiku; Bulharsko a Rumunsko již obtížněji, jiné země byly zcela nepřístupné a vím, jak mnoho mi aktivní angličtina v životě chyběla. Myslím si, že je nutné dát mladým kardiologům příležitost anglicky mluvit. Zatím většina z nich tu potřebu necítí. Na otázku při kardiologických atestacích, zda adept už přednášel anglicky, je odpověď většinou negativní. Proč? Proč přednášet anglicky? Proč se na to ptá? U mnohých (ne všech) přetrvává socialistické myšlení domácké zabydlenosti a bojím se, že ještě dlouho bude přetrvávat. Mojižitoi trvalo 40 let než zbavil Židy egyptské nostalgie a dosáhl zaslíbené země Kanaan. Myslím si, že i více než 17 let po listopadu 1989 je příliš krátká doba, než abychom se zbavili všech nepěkných návyků socialistického Československa.

A tak nabídneme mladým kardiologům tento výměnný obchod.

Portorož je mimořádně pěkné přímořské lázeňské místo. Známe ho, konal se tam 8. AACM. Je vám méně než 35 let a chcete se tam podívat? Je to možné: bude vám hrazena cesta, ubytování i registrační poplatek za předpokladu, že přihlásíte přednášku, která bude přijata. Myslím, že je třeba trvat na přednášce, aby byl splněn požadavek profesora Gyully Pappa.

K některým věcem je třeba člověka dokopat, říkával můj tatínek.

Dmau Čerba'k